

62. *Horthy Miklós titkos iratai*. Szerk.: Szinai Miklós, Szücs László. Kossuth, Bp., 1963, 373–386. o.

63. *The Goebbels Diaries, 1942–1943*. Szerk.: Louis P. Lochner. Doubleday, Garden City, N. Y., 1948, 357. o. A Hitler–Horthy-tárgyalás jegyzőkönyvét lásd *RLB*, 103. dok. A Horthy-féle változatra nézve lásd emlékiratait: *Memoirs*. Robert Speller and Sons, New York, 1957, 204–206. o.

64. *Horthy Miklós titkos iratai*, 391–400. o. A levél lényegében megismétli Szentmiklóssy memorandumának érveit. Tartalmáról Ribbentrop május 27-én tájékoztatta Jagowot. *A Wilhelmstrasse és Magyarország*, 720–722. o.

65. *RLB*, 104. dok. (NG-2192). Vö. C. A. Macartney, 2:148. o.

66. Wagner május 14-i feljegyzése Veessenmayer részére. *RLB*, 105. dok. Veessenmayer négy nappal később teljesítette Wagner kérését (Inl. II. 1297g), és a jelentést szigorúan bizalmasként kezelte (*NA*, 4355. tegercs, K213586-590. felv.).

67. Lévai Jenő: *Eichmann in Hungary*. Pannonia Press, Bp., 1961, 55–57. o.

68. *Uo.*, 221–222. o.

69. *RLB*, 106. dok. (NG-5637). Wagner előterjesztése Gustav Steengracht von Moyland államtitkárnak, Weizsäcker utódjának 1943 májusában.

70. Jagow 1943. május 25-én azt az utasítást kapta Ribbentroptól, hogy ellenőrizze, Sztójaynak volt-e felhatalmazása a fentiek közlésére (*NA*, 4355. tegercs, K123685.). Megkapta továbbá a Steengrachtnek szóló Wagner-memorandum másolatát azzal, hogy mondjon véleményt Sztójay kijelentéseiről (Inl. II. 1378g, 1103. sz. távirat, június 1., 1943, *uo.*, 4355. tegercs, K213683-684).

71. *RLB*, 107. dok. Von Thadden június 3-án feljegyzést juttatott el Wagnernak (Inl. II. 1540g), és ebben felhívta a figyelmet arra, hogy Kállay nem hajlandó újabb intézkedésekre a zsidókkal szemben. (*NA*, 4355. tegercs, K213678. felv.). Jagow is észrevételezte Kállaynak a zsidókérdéssel kapcsolatos álláspontját 1943. május 25-én Steengrachtnek küldött levelében, s egyben a budapesti olasz követnek, Philippe Anfusónak Kállay politikájáról alkotott véleményéről is beszámolt. Anfuso szerint Kállay kész teljesíteni a német követeléseket, kivéve a zsidókérdést, tekintettel a zsidók nagy számára és jelentős gazdasági szerepükre. *A Wilhelmstrasse és Magyarország*, 720–721. o. Kállay Nemzeti Sportcsarnok-beli beszédét bőven ismerteti a *Függetlenség* 1943. május 30-i száma.

72. *RLB*, 108. dok.

73. *NA*, T-120 mikrofilm, 1096. tegercs, 452386-387., hivatkozik rá Fenyo, *i. m.*, 76. o.

74. Kállay „titkos” tárgyalásaira nézve lásd Fenyo, *i. m.*, 140. és köv. o., valamint C. A. Macartney 2:120. és köv. o.

75. Nem sokkal azután, hogy Horthy Klessheimből hazatért, memorandumot nyújtottak át neki az alsóház 33 jobboldali tagjának, köztük Imrédynek és Mester Miklósnak aláírásával, melyben panaszt tettek Kállay belpolitikája ellen. Az 1943. május 5-én kelt beadvány hangsúlyozta, hogy a zsidóságot ki kell tépni a nemzet testéből, és óvott a nyugati szövetségesekkel való paktálástól. Szövegét közli: *Horthy Miklós titkos iratai*, 386–390. o. A német megszállást követően Mester megváltoztatta álláspontját, és szorosan együttműködött a magyarországi zsidóság egyes vezetőivel. Lásd a 29. fejezetben.

Rémülten látva Kállay kiugrási próbálkozásait, saját pártjának, a MÉP-nek 30 jobboldali tagja memorandumot intézett Lukács Béla pártelnökhöz azt sürgetve, hogy a kormány térjen vissza bel- és külpolitikájában a szegedi gondolathoz, így például folytassa erélyesen a hadviselést vállalva a Harmadik Birodalommal, és oldja meg a